

Entrevista a Manuela de Madre

"ERC fa un favor al sector més dur del PP votant no"

ELECCIONS · "Ara ens hem d'abocar en el sí; després del referèndum del 18 de juny, el que hagi de venir vindrà"
CANDIDATURA · "Si Maragall vol, serà el candidat del PSC"
PARAULA · "Zapatero no va dir que acceptaria l'Estatut que arribés del Parlament, sinó que el recolzaria; i l'ha recolzat!" / Per R.A.

Manuela de Madre ha viscut de ple aquesta setmana el debat de l'Estatut que s'ha produït al Senat com a membre de la delegació catalana a la comissió. Però mentre veia amb satisfacció com el text enfilava el camí de retorn a Catalunya, observava també com ERC feia el definitiu gir cap al no a un text on uns i altres hi han deixat la seva empremta.

Amb el no d'ERC al referèndum, ¿té sentit mantenir un govern dividit davant el projecte més important de la legislatura?

En la qüestió de l'Estatut hi ha hagut una actitud erràtica i contradictòria d'ERC. És cert que des del punt de vista legislatiu aquest és l'assumpte més important, però l'acció de govern té altres objectius i s'ha fet molta altra gestió. Però si té sentit o no que ERC continuï al govern, això és una decisió del president. I el PSC recolzarà el que Pasqual Maragall consideri convenient. Fins ara, malgrat les dificultats, el president ha mantingut una coherència i una autoritat dins el govern, i sense fer ell gaire soroll.

I què creu vostè que farà Maragall? ¿És possible que prengui alguna decisió dràstica abans del referèndum?

No sé què farà Maragall, però el que sí que sé és que comptarà amb el suport del PSC.

Però, pel PSC, sí que sembla que després del referèndum es farà inevitable la ruptura i l'avançament electoral...

Ara volem pensar només en l'Estatut i el referèndum. En acabar el tràmit al Senat, i abocar-nos a explicar a la gent que només hi ha dues grans opcions: o aprovar aquest gran salt

endavant per a Catalunya, o quedar-nos com estem i fer contents Acebes, Zaplana i Rajoy. Perquè el sí pot tenir matisos, però el no és simplement un fre. Després del referèndum, el que hagi de venir ja vindrà.

I tenint en compte que la tendència d'ERC cap al no definitiu es podia haver intuït, ¿considera que va ser una bona idea canviar el govern abans del referèndum?

Al PSC li hauria agradat més el canvi de govern passat el referèndum. Però el president va creure que calia fer-ho abans. I nosaltres al seu costat! Però crec que encara que s'hagués esperat a fer la crisi, no sé si això hauria tingut alguna conseqüència sobre les assemblees d'ERC. No vull enganyar-me, i crec que ERC, a partir de l'acord Zapatero-Mas va fer un gir copernicà. Entenc que podia no agradar-los aquella trobada, però calia perquè el principal partit de l'oposició defensés l'Estatut.

Sembla que ho limiti a un atac de gelosia...

Hi ha rivalitat en l'espai nacionalista. I, a partir de l'acord Zapatero-Mas, ERC va començar a denostar l'Estatut. Van començar a posar més l'èmfasi en aquell 15%, que continuen dient que és el més essencial, enfront del 85%, que és el que van aprovar.

¿I vostè sincerament pensa que es té el màxim que es podia aconseguir?

Aquest Estatut havia de tenir -i té- dues columnes: l'aprofundiment en l'autogovern i en el reconeixement nacional i, un millor finançament. I tot això és un instrument al servei de la ciutadania.

Però els aeroports n'han quedat fora...

L'Estatut neix d'una desconfiança cap als governs de l'Estat, perquè hi ha hagut invasions competencials, i això explica que tinguéssim necessitat de posar-ho gairebé tot dins el text. Però ja hi ha un article, el 140.3, que permet desenvolupar aquestes reivindicacions.

¿És possible, però, tancar un acord sobre això abans del referèndum?

Rodríguez Zapatero ha anunciat que s'aprovaran dues lleis: una per als ports i una altra per als aeroports. El PSC té la confiança i la seguretat que això serà així. I no crec que la ciutadania catalana tingui cap dubte que la paraula de Zapatero es complirà. Si és abans del referèndum, millor.

Bé: li recordo que una vegada també va dir que acceptaria l'Estatut que arribés...

No, no va dir que acceptaria l'Estatut que arribés, va dir que el recolzaria. I l'ha recolzat! Va votar sí a la presa en consideració davant un PP que ha fet de tot i més. Però s'ha de recordar que l'Estatut és una negociació. I déu-n'hi-do, quin acord! És potent i bo en finançament, competències, en reconeixement del que som...

Tornem a la posició d'ERC, ¿tenen por que després del referèndum, i en funció dels resultats, puguin posar bastons a les rodes?

De por no en tenim ni una mica. Ara: ¿preocupació pel que això pugui significar segons quins siguin els resultats? Doncs sí, la veritat. Perquè ens sembla que a partir del 18 a la nit, tot el vot pel no l'usará el PP. La dreta espanyola és molt rànica i amb els vots del no seguirà atacant, devaluant Catalunya i generant catalanofòbia... I també li servirà per seguir erosionant Zapatero. I això ho han de saber ERC i les seves

bases.

Deixi'm interpretar, doncs, que sembla que digui que ERC fa el joc al PP...

ERC no vol fer-los el joc, de forma conscient. El que passa el que el no, sigui pel que sigui, és una barrera, un parany... El PP sap que els vots del no es comptaran com els dels ciutadans que estan en contra de l'Estatut, i es frega les mans. Votant no, ERC no fa un favor a Catalunya, l'hi fa al sector més dur del PP.

Maragall repetirà com a candidat?

Sempre hem dit que sí, però sempre que ell ho vulgui. De moment no ha dit que sí; el que diu és que no veu cap motiu per no repetir. El PSC no està ara en aquest debat. Però si Maragall vol, serà el candidat del PSC.

Entrevista publicada al diari AVUI el 7 de maig de 2006